

di. Hæc cum dixisset, exspuit in terram, et fecit lutum ex sputo, et limivit lutum super oculos ejus, et dixit ei: Vade, lava in natatoria Siloe (quod interpretatur Missus). Abiit ergo, et lavit, et venit videns. Itaque vicini, et qui viderant eum prius quia mendicus erat, dicebant: Nonne hic est, qui sedebat, et mendicabat? Alii dicebant: Quia hic est. Alii autem: Nequâquam, sed similis est ei. Ille vero dicebat: Quia ego sum. Dicebant ergo ei: Quomodo aperti sunt tibi oculi? Respondit: Ille homo, qui dicitur Jesus, lutum fecit: et unxit oculos meos, et dixit mihi: Vade ad natatoria Siloe, et lava. Et abiit, lavi, et video. Et dixerunt ei: Ubi est ille? At: Nescio. Adducunt eum ad Pharisæos, qui cæcus fuerat. Erat autem sabbatum quando lutum fecit Jesus, et aperuit oculos ejus. Iterum ergo interrogabant eum Pharisæi quomodo vidisset. Ille autem dixit eis: Lutum mihi posuit super oculos, et lavi, et video. Dicebant ergo ex Pharisæis quidam: Non est hic homo a Deo, qui sabbatum non custodit. Alii autem dicebant:

Quomodo potest homo peccator hæc signa facere? Et schisma erat inter eos. Dicunt ergo cæcus iterum: Tu quid dicis de illo, qui aperuit oculos tuos? Ille autem dixit: Quia propheta est. Non crediderunt ergo Judæi de illo, quia cæcus fuisset et vidisset, donec vocaverunt parentes ejus, qui viderat: et interrogaverunt eos, dicentes: Hic est filius vester, quem vos dicitis quia cæcus natus est? Quomodo ergo nunc videt? Respondérunt eis parentes ejus, et dixerunt: Scimus quia hic est filius noster, et quia cæcus natus est: quomodo autem nunc videat, nescimus: aut quis ejus aperuit oculos, nos nescimus: ipsum interrogate: ætatem habet, ipse de se loquatur. Hæc dixerunt parentes ejus, quoniam timebant Judæos: jam enim conspiraverant Judæi, ut si quis eum confiteretur esse Christum, extra synagogam fieret. Propterea parentes ejus dixerunt: Quia ætatem habet, ipsum interrogate. Vocaverunt ergo rursus hominem, qui fuerat cæcus, et dixerunt ei: Da gloriam Deo. Nos scimus quia hic homo pec-

cator est. Dixit ergo eis ille: Si peccator est, nescio: unum scio, quia cæcus cum essem, modo video. Dixerunt ergo illi: Quid fecit tibi? Quomodo aperuit tibi oculos? Respondit eis: Dixi vobis jam, et audistis: quid iterum vultis audire? numquid et vos vultis discipuli ejus fieri? Malédixerunt ergo ei, et dixerunt: Tu discipulus illius sis: nos autem Móysi discipuli sumus. Nos scimus quia Móysi locutus est Deus: hunc autem nescimus unde sit. Respondit ille homo, et dixit eis: In hoc enim mirabile est quia vos nescitis unde sit, et aperuit meos oculos: scimus autem quia peccatores Deus non audit: sed si quis Dei cultor est, et voluntatem ejus facit, hunc exaudit. A sæculo non est auditum quia quis aperuit oculos cæci nati. Nisi esset hic a Deo, non poterat facere quidquam. Respondérunt, et dixerunt ei: In peccatis natus es totus, et tu doces nos? Et ejectionem eum foras. Audit Jesus quia ejectionem eum foras: et cum invenisset eum, dixit ei: Tu credis in Filium Dei? Respondit ille, et dixit: Quis est, Domine, ut

credam in eum? Et dixit ei Jesus: Et vidisti eum, et qui loquitur tecum, ipse est. At ille ait: Credo Dñe. (*Hic genuflexitur.*) Et præcedens adoravit eum.

Offertor. Ps. 65. Benedicite gentes Dñum Deum nostrum, et obaudite vocem laudis ejus: qui posuit animam meam ad vitam, et non dedit commoveri pedes meos: benedictus Dominus, qui non amovit deprecationem meam, et misericordiam suam a me.

Secreta. Súplices te rogámus omnipotens Deus: ut his sacrificiis peccata nostra mundentur: quia tunc veram nobis tribuis et mentis et corporis sanitatem. Per Dñm nostrum Jesum Christum.

Alia Secreta, p. 61.

Communia. Joann. 9. Lutum fecit ex sputo Dñminus, et limivit oculos meos: et abiit, et lavi, et vidi, et credidi Deo.

Postcommunia. Sacramenta quæ sumpsimus, Domine Deus noster: et spiritalibus nos repleant alimentis, et corporalibus teúantur auxiliis. Per Dñm.

Alia Postcomm. p. 61. Super populum. *Oremus.* Humilitate cápita vestra Deo.

Oratio. Pâteant aures misericordiæ tuæ Dômine precibus supplicantium : et ut petenti-

bis desiderata concedas, fac eos quæ tibi sunt placita postulare. Per Dôminum.

Feria v. STATIO AD SS. SILVESTR. ET MARTIN.

Intronus. Ps. 104.

Et tunc cor quæréntium Dñum : quæríte Dôminum et confirmâmini : quæríte faciém ejus semper. *Ps. ib.* Confitémini Dômino, et invocâte nomen ejus : annuntiâte inter gentes ôpera ejus. V. Glória Patri.

Oratio. Præsta quæsumus omnipotens Deus : ut quos jejûnia votiva castigant, ipsa quoque devôto sancta lætificet ; ut terrénis affectibus mitigâtis, facilius cæléstia capiâmus. Per Dôminum nostrum.

Alia Oratíones, p. 59.

Lect. libri *Regum. IV. 4.*

In diebus illis : Venit ad Elisæum in montem Carméli : cumque vidisset eam vir Dei e contra, ait ad Giézi puerum suum : Ecce Sunamitis illa. Vade ergo in occursum ejus, et dic ei : Rectene ágitur circa te, et circa virum tuum, et circa filium tuum ? Quæ respondit : Recte. Cumque venisset ad virum

Dei in montem, apprehéndit pedes ejus : et accessit Giézi ut amoveret eam. Et ait homo Dei : Dimitte illam : ânima enim ejus in amaritudíne est, et Dôminus celávit a me, et non indicávit mihi. Quæ dixit illi : Numquid petivi filium a dômíno meo ? numquid non dixi tibi : Ne illúdas me ? Et ille ait ad Giézi : Accinge lumbos tuos, et tolle bâculum meum in manu tua, et vade. Si occurrerit tibi homo, non salútes eum : et si salutáverit te quispiam, non respóndas illi : et pones bâculum meum super faciém pueri. Porro mater pueri ait : Vivit Dôminus, et vivit ânima tua, non dimittam te. Surrexit ergo, et secúsus est eam. Giézi autem præcesserat ante eos, et posúerat bâculum super faciém pueri, et non erat vox, neque sensus : reversúque est in occursum ejus, et nuntiávit ei, dicens : Non surrexit puer. Ingressus est ergo Elisæus domum, et ecce

puer mórtuus jacébat in lectulo ejus : ingressúque clausit óstium super se, et super pterum : et orávit ad Dôminum. Et ascendit, et incúbuit super pterum : posuitque os suum, super os ejus, et óculos suos super óculos ejus, et manus suas, super manus ejus : et incurvávit se super eum : et calefacta est caro pueri. At ille reversus, deambulávit in domo, semel huc atque illuc : et ascendit, et incúbuit super eum : et oscitávit puer sépties, aperuitque óculos. At ille vocávit Giézi, et dixit ei : Voca Sunamitidem hanc, quæ vocata, ingressa est ad eum. Qui ait : Tolle filium tuum. Venit illa, et córruit ad pedes ejus, et adorávit super terram : tulitque filium suum, et egressa est, et Elisæus reversus est in Gálgala.

Graduale. Ps. 73. Réspice Dômine in testaméntum tuum : et ânimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem. V. Exsúrge Dômine, júdica causam tuam : memor esto opprobrii servórum tuórum.

EVANGEL. ut in Dôminica xv. post Pentecosten. **Offertorium. Ps. 69.** Dômine ad adjuvándum me festina : confundántur omnes, qui cógitant servis tuis mala. **Secreta.** Purifica nos miséricors Deus : ut Ecclésiæ tuæ preces, quæ tibi gratæ sunt, pia mûnera deferéntes, fiant expiâtiis méntibus gratiores. Per Dôminum.

Alia Secreta, p. 61.

Communio. Ps. 70. Dñe memorâbor justitiæ tuæ solius : Deus docuisti me a juventute mea : et usque in senéctam et sénum, Deus ne derelinquas me.

Postcommunio. Cæléstia dona capiéntibus quæsumus Dômine : non ad júdicium provenire patiáris, quæ fidelibus tuis ad remédium providisti. Per Dôminum.

Alia Postcomm., p. 61.

Super populum. *Orémus. Humilitate cápita vestra Deo.*

Oratio. Pópuli tui, Deus institutor et rector, peccáta, quibus impugnátur, expelle : ut semper tibi placitus, et tuo munimine sit securus. Per Dôminum nostrum Jesum Christum.

Introitus.

Ps. 18.
Editatio cordis
mei in conspé-
ctu tuo sem-
per : Dómine
adjutor meus, et redém-
ptor meus. *Ps. ibid.* Cæli
enarrant glóriam Dei :
et ópera mánuum ejus
annúntiat firmaménti.
V. Glória Patri.
Oratio. Deus, qui inef-
fabilibus mundum ré-
novas sacraméntis : præ-
sta quesumus; ut Ecclé-
sia tua et ætérnis profici-
at institútis, et tempo-
rálibus non destituátur
auxilliis. Per Dóminum.
Alia Orationes, p. 59.

Léct. libri Regum. III. 17.

In diebus illis : Egro-
távit filius mulieris
matris famílias, et erat
languor fortissimus ita
ut non remaneret in eo
hálitus. Dixit ergo ad
Eliam : Quid mihi et
tibi vir Dei? Ingressus
es ad me, ut rememora-
réntur iniquitátes meæ,
et interficeres filium
meum? Et ait ad eam
Elias : Da mihi filium
tuum. Tulitque eum de
sino ejus, et portávit in
cœnáculo ubi ipse ma-
nébat, et pòsit super
lécctulum suum, et cla-
mávit ad Dóminum, et
dixit : Dómine Deus
meus, etiámne viduam,
apud quam ego utécum-

que susténtor, afflixisti
ut interficeres filium
ejus? Et expándit se,
atque mensus est super
pérum tribus vicibus,
et clamávit ad Dómi-
num, et ait : Dómine
Deus meus, revertátur
óbsecro ánima pñeri hu-
jus in viscera ejus. Et
exaudivit Dóminus vo-
cem Eliæ : et reversa
est ánima pñeri intra
eum, et revixit. Tulit-
que Eliás pñerum, et
depòsit eum de cœná-
culo in inferiorem do-
mum, et trádidit matri
suæ, et ait illi : En vivit
filius tuus. Dixitque
múlier ad Eliam : Nunc
in isto cognóvi, quóniam
vir Dei es tu, et verbum
Dómini in ore tuo ve-
rum est.

Graduale. *Ps. 117.* Bo-
num est confidere in Dó-
mino, quam confidere
in hómine. V. Bonum
est sperare in Dómino,
quam sperare in princi-
pibus.

TRACTUS. *Dómine non
secúndum, p. 60.*

Seq. sancti Evangelii se-
cúndum Joánnem. 11.

In illo témpore : Erat
quidam languens Láza-
rus a Bethánia, de ca-
stello Mariæ, et Marthæ
soróris ejus. (Maria au-
tem erat, quæ unxit Dó-
minum unguénto, et ex-

térsit pedes ejus capillis
suis : cujus frater Láza-
rus infirmabátur.) Misé-
runt ergo soróres ejus ad
eum dicéntes : Dómine,
ecce quem amas infirmá-
tur. Audiens autem Je-
sus dixit eis : Infirmitas
hæc non est ad mortem,
sed pro glória Dei, ut
gloricétur Filius Dei
per eam. Diligébat au-
tem Jesus Martham, et
sorórem ejus Mariam, et
Lázarus. Ut ergo audí-
vit quia infirmabátur,
tunc quidem mansit in
eódem loco duóbus dié-
bus. Deinde post hæc
dixit discipulis suis :
Eámus in Judæam ite-
rum. Dicunt ei discipuli:
Rabbi, nunc quærébant
te Judæi lapidáre, et
iterum vadis illuc? Res-
póndit Jesus : Nonne
duódecim sunt horæ
diéi? Si quis ambuláverit
in die, non offéndit, quia
lucem hujus mundi ví-
det : si autem ambulá-
verit in nocte, offéndit,
quia lux non est in eo.
Hæc ait, et post hæc
dixit eis : Lázarus ami-
cus noster dormit : sed
vado ut a somno éxitem
eum. Dixerunt ergo disci-
puli ejus : Dómine, si
dormit, salvus erit. Di-
xerat autem Jesus de
morte ejus : illi autem
putavérunt quia de dor-
mitióne somni diceret.

Tunc ergo Jesus dixit
eis manifeste : Lázarus
mórtuus est : et gáudeo
propter vos, ut credátis,
quóniam non eram ibi.
Sed eámus ad eum. Di-
xit ergo Thomas, qui
dicitur Didymus, ad con-
discipulos : Eámus et
nos, ut moriámur cum
eo. Venit itaque Jesus :
et invénit eum quátuor
dies jam in monumento
habéntem. (Erat autem
Bethánia juxta Jerosó-
lymam quasi stádiis
quindecim.) Multi autem
ex Judæis vénérant ad
Martham, et Mariam,
ut consolárentur eas de
fratre suo. Marthá ergo
ut audívit quia Jesus
venit, occurrít illi : Ma-
ria autem domi sedébat.
Dixit ergo Marthá ad
Jesus : Dómine, si fuís-
ses hic, frater meus non
fuisset mórtuus : sed et
nunc scio quia quæcúm-
que popóceris a Deo,
dabit tibi Deus. Dicit
illi Jesus : Resúrget fra-
ter tuus. Dicit ei Mar-
thá : Scio quia resúrget
in resurrectióne in no-
vissimo die. Dicit ei Je-
sus : Ego sum resurrecti-
o, et vita : qui credit
in me, etiám si mórtuus
fúerit, vivet : et omnis,
qui vivit, et credit in
me, non moriétur in
ætérnum. Credis hoc?
Ait illi : Uti que Dó-

mine, ego credidi, quia tu es Christus Filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti. Et cum hæc dixisset, abiit, et vocavit Mariam sororem suam silentio, dicens : Magister adest, et vocat te. Illa ut audivit, surgit cito, et venit ad eum : nondum enim venerat Jesus in castellum : sed erat adhuc in illo loco, ubi occurrerat ei Martha. Judæi ergo, qui erant cum ea in domo, et consolabantur eam, cum vidissent Mariam quia cito surrexit, et exiit, secuti sunt eam dicentes : Quia vadit ad monumentum, ut ploret ibi. Maria ergo, cum venisset ubi erat Jesus, videns eum, cecidit ad pedes ejus, et dicit ei : Domine, si fuisses hic, non esset mortuus frater meus. Jesus ergo, ut vidit eam plorantem, et Judæos, qui venerant cum ea, plorantes, infrémit spiritum, et turbavit seipsum, et dixit : Ubi posuistis eum? Dicunt ei : Domine, veni, et vide. Et lacrymatus est Jesus. Dixerunt ergo Judæi : Ecce quomodo amabat eum. Quidam autem ex ipsis dixerunt : Non poterat hic, qui aperuit oculos cæci nati, facere ut hic non more-

rétur? Jesus ergo rursum fremens in semetipso, venit ad monumentum. Erat autem spelunca : et lapis superpositus erat ei. Ait Jesus : Tollite lapidem. Dicit ei Martha soror ejus, qui mortuus fuerat : Domine, jam fetet, quatríduanus est enim. Dicit ei Jesus : Nonne dixi tibi quoniam si crederis, vidēbis gloriam Dei? Tulērunt ergo lapidem : Jesus autem elevatis sursum oculis, dixit : Pater, grātias ago tibi quoniam audisti me. Ego autem sciēbam quia semper me audis, sed propter populum, qui circumstat, dixi : ut credant quia tu me misisti. Hæc cum dixisset, voce magna clamavit : Lazare veni foras. Et statim prōdiit qui fuerat mortuus, ligatus pedes, et manus institis, et facies illius sudario erat ligata. Dixit eis Jesus : Solvite eum, et sinite abire. Multi ergo ex Judæis, qui venerant ad Mariam, et Martham, et viderant quæ fecit Jesus, crediderunt in eum.

Offertorium. *Ps. 17.* Pópulum hūmīlem salvum facies Domine, et oculos superbórum humiliabis : quoniam quis Deus præter te Domine?

Secreta. Múnera nos Domine quæsumus oblata purificent : et te nobis jūgiter faciānt esse placatum. Per Dóminum nostrum.

Alia Secretæ, p. 61.

Communio. *Joann. 11.* Videns Dóminus flentes soróres Lazári ad monumentum, lacrymatus est coram Judæis, et exclamavit : Lazare veni foras : et prōdiit ligatis manibus et pedibus, qui fuerat quatríduanus mortuus.

Postcommunio. Hæc nos quæsumus Domine participatio sacramenti : et a propriis reatibus indestinenter expēdiat, et ab omnibus tuesatur adversis. Per Dñm.

Alia Postcomm. p. 61.
Super populum. *Orémus.*
Humilitate cápita vestra Deo.

Oratio. Da nobis quæsumus omnipotens Deus : ut qui infirmitatis nostræ concēsi, de tua virtute confidimus, sub tua semper pietate gaudeamus. Per Dóminum.

Sabbato. STATIO AD S. NICOLAUM IN CARCERE.

Introitus.

Ps. 55. Itiēntes venite ad aquas, dicit Dóminus : et qui non habētis prētium, venite, et bibite cum lætitia. *Ps. 77.* Attēdite pópule meus legem meam : inclināte aures vestram in verba oris mei. *V. Gloria.*

Oratio. Fiat Domine quæsumus per grātiam tuam fructuosus nostræ devotiōnis affectus : quia tunc nobis prōderunt suscepta jejūnia, si tuæ sint plācia pietati. Per Dóminum.

Alia Orationes, p. 59.
Lectio Isaiaie proph. 49.

Hæc dicit Dóminus : In tempore plácito exaudivi te, et in die

salutis auxiliātus sum tui : et servavi te, et dedi te in fœdus pópuli, ut suscitāres terram, et possidēres hereditātes dissipatas : ut dices his, qui vincī sunt : Exite : et his, qui in tēnebris : Revelāmini. Super vias pascētur, et in omnibus planis pascua eorum. Non esuriēt, neque sient, et non percitiet eos æstus et sol : quia miserātor eorum reget eos, et ad fontes aquarum potābit eos. Et ponam omnes montes meos in viam, et semitæ meæ exaltābuntur. Ecce isti de longe veniēt, et ecce illi ab aquilōne et mari, et isti de terra austrāli.

Laudate caeli, et exsultate terra, jubilante montes laudem: quia consolatus est Dominus populum suum, et pauperum suorum miseretur. Et dixit Sion: dereliquit me Dominus, et Dominus oblitus est mei. Numquid oblivisci potest mulier infantem suum, ut non misereatur filio uteri sui? et si illa oblita fuerit, ego tamen non obliviscar tui, dicit Dominus omnipotens.

Graduate. *Ps. 9.* Tibi Domine derelictus est pauper: pupillo tu eris adjutor. *V.* Ut quid Domine recessisti longe, despicias in opportunitatibus, in tribulatione? dum superbit impius, incenditur pauper.

Seq. sancti Evangelii secundum Joannem. 8.

In illo tempore: Locutus est Jesus turbis Judaeorum, dicens: Ego sum lux mundi: qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitae. Dixerunt ergo ei Pharisei: Tu de teipso testimonium perhibes: testimonium tuum non est verum. Respondit Jesus, et dixit eis: Et si ego testimonium perhibeo de meipso, verum est testimonium meum: quia

scio unde veni, et quovado: vos autem nescitis unde venio, aut quovado. Vos secundum carnem iudicatis: ego non iudico quemquam: et si iudico ego, iudicium meum verum est, quia solus non sum: sed ego, et qui misit me, Pater. Et in lege vestra scriptum est, quia duorum hominum testimonium verum est. Ego sum, qui testimonium perhibeo de meipso: et testimonium perhibet de me, qui misit me, Pater. Dicébat ergo ei: Ubi est Pater tuus? Respondit Jesus: Neque me scitis, neque Patrem meum: si me scieritis, forsitan et Patrem meum scieritis. Haec verba locutus est Jesus in gazophylacio, docens in templo: et nemo apprehendit eum, quia necdum venerat hora ejus.

Offertorium. *Psal. 17.* Factus est Dominus firmamentum meum, et refugium meum, et liberator meus: et sperabo in eum.

Secreta. Oblationibus nostris quaesumus Domine placare susceptis: et ad te nostras etiam rebelles compelle propitius voluntates. Per Dominum nostrum.

Aliae Secreta, p. 61.

Communio. *Ps. 22.* Dominus regit me, et nihil mihi deerit: in loco pascae ibi me collocavit: super aquam refectiois educavit me.

Postcommunio. Tua nos quaesumus Domine sancta purificent: et operatione sua tibi placitos esse perficiant. Per Dominum.

Aliae Postcomm., p. 61.
Super populum. *Oremus.*
Humiliter capita vestra Deo.

Oratio. Deus, qui sperantibus in te misereri potius eligis, quam irasci: da nobis digne flere mala quae fecimus; ut tuae consolationis gratiam invenire mereamur. Per Dominum.

Ante Vesp. cooperatione tur cruce, et imagines.

Ab hac die usque ad Sabbatum sanctum exclusive non dicitur *Ps. Judica me.* ante Confessionem: neque *Gloria Patri.* ad *Laudes.*

Dominica de Passione.

STATIO AD S. PETRUM.

Introitus.

Ps. 42.
Udicame Deus, et discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo et doloso eripe me: quia tu es Deus meus, et fortitudo mea. *Ps. ibid.* Emitte lucem tuam, et veritatem tuam: ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernaculum tuum.—
Judica me.

Non dicitur *Gloria Patri* ad Introitum usque ad Pascha, nisi in Missa de Feste, si occurrerit: sed finito Psalmo, absolute reperitur Introitus usque ad Psalmum.

Oratio. Quaesumus omnipotens Deus, familiam tuam propitius respice: ut te largiente, regatur in corpore: et te

servante, custodiatur in mente. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Ab hac die usque ad Feriam v. in Cena Domini, post Orat. dicitur

Oratio altera, vel *Ecce stis*, vel *Deus omnium fidelium*, p. 149.

Non dicitur tertia Oratio. **Lect. Epist.** beati Pauli Apostoli ad Hebraeos. 9.

Fratres: Christus assistens pontifex futurorum bonorum, per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum, id est, non huius creationis: neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introivit semel in Sancta, aeterna redemptione inventa. Si enim sanguis hircorum, et tau-

rōrum, et cinis vitulae aspērus, inquinātos sanctificat ad emundationem carnis : quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad serviendum Deo viventi? Et ideo novi Testamenti mediator est : ut morte intercedente, in redemptionem eārum pravationem, quae erant sub priori Testamento, repositionem accipiant, qui vocati sunt aeternae hereditatis : in Christo Jesu Domino nostro.

Graduale. *Ps. 142.* Eripe me Domine de inimicis meis : doce me facere voluntatem tuam. *V. Ps. 17.* Liberator meus Domine de gentibus iracundis : ab insurgentibus in me exaltabis me : a viro iniquo eripies me.

Tractus. *Ps. 128.* Saepē expugnavērunt me a juventute mea. *V.* Dicat nunc Israel : saepē expugnavērunt me a juventute mea. *V.* Etenim non potuerunt mihi : supra dorsum meum fabricaverunt peccatores. *V.* Prolongaverunt iniquitates suas : Dominus justus concidit cervicem peccatorum.

Seq. sancti Evangelii secundum Joannem. 8.

In illo tempore : Dicebat Jesus turbis Judaeorum : Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico vobis, quare non creditis mihi? Qui ex Deo est, verba Dei audit. Propterea vos non auditis, quia ex Deo non estis. Respondērunt ergo Judaei, et dixerunt ei : Nonne bene dicimus nos quia Samaritanus es tu, et daemōnium habes? Respondit Jesus : Ego daemōnium non habeo : sed honorifico Patrem meum, et vos inhonorastis me. Ego autem non quaero gloriam meam : est qui quaerit, et iudicet. Amen, amen dico vobis : si quis sermonem meum servaverit, mortem non videbit in aeternum. Dixerunt ergo Judaei : Nunc cognovimus quia daemōnium habes. Abraham mortuus est, et prophetae : et tu dicis : Si quis sermonem meum servaverit, non gustabit mortem in aeternum. Numquid tu major es patre nostro Abraham, qui mortuus est? et prophetae mortui sunt. Quem teipsum facis? Respondit Jesus : Si ego glorifico meipsum, gloria mea nihil

est : est Pater meus, qui glorificat me, quem vos dicitis quia Deus vester est, et non cognovistis eum : ego autem novi eum : et si dixerō quia non scio eum, ero similis vobis, mendax. Sed scio eum, et sermonem ejus servo. Abraham pater vester exultavit ut videret diem meum : vidit, et gavisus est. Dixerunt ergo Judaei ad eum : Quinquaginta annos nondum habes, et Abraham vidisti? Dixit eis Jesus : Amen, amen dico vobis, antequam Abraham fieret, ego sum. Tulērunt ergo lapides, ut jacerent in eum : Jesus autem abscondit se, et exivit de templo.

CREDO.
Offertorium. *Ps. 118.* Confitebor tibi Domine in toto corde meo : retribue servo tuo : vivam, et custodiā sermones tuos : vivifica me secundum verbum tuum, Domine.

Secreta. Haec mūnera quaesumus Domine, et vincula nostrae pravitatis absolvant, et tuae nobis misericordiae dona concilient. Per Dōminum nostrum.

Altera Secreta, vel *Prōtege*, vel *Oblatio*, p. 149.

Præfatio de Cruce, quae dicitur quotidie usque ad Feriam V. in Coena Domini, etiam in Missa de Festo, nisi propriam habuerit.

Communio. *I. Cor. 11.* Hoc corpus, quod pro vobis traditur : hic calix novi testamenti est in meo sanguine, dicit Dominus : hoc facite, quotiescūque sumitis, in meam commemorationem.

Postcommunio. Adesto nobis Domine Deus noster : et quos tuis mysteriis recreasti, perpetuis defēde subsidis. Per Dōminum nostrum Jesum Christum.

Altera Postcommunio, vel *Quaesumus Domine*, vel *Haec nos*, p. 149.

Feria ii. STATIO AD S. CHRYSOGONUM.

Introitus.

Ps. 55.
Iserere mihi Domine, quoniam conculcavit me homo : tota die bellans tribulavit me. *Ps. ibid.* Conculcaverunt me inimici mei tota die : quoniam multi bel-

lantes adversum me. — Miserere mihi.

Orat. Sanctifica quaesumus Domine nostra jejunia : et cunctarū nobis indulgentiā propitius largire culpārum. Per Dñm.

Postea Oratio *Ecclesiæ*, vel *Deus omnium fidelium*, p. 149.

Lectio Jonæ Proph. 3.
In diebus illis: Factum est verbum Domini ad Jonam prophetam secundo, dicens: Surge, et vade in Niniven civitatem magnam: et prædica in ea prædicationem, quam ego loquor ad te. Et surrexit Jonas, et abiit in Niniven juxta verbum Domini: et Ninive erat civitas magna continere trium dierum. Et cepit Jonas introire in civitatem itinere diei unius: et clamavit, et dixit: Adhuc quadraginta dies, et Ninive subvertetur. Et crediderunt viri Ninivæ in Deum: et prædicaverunt jejuniū, et vestiti sunt sacco, a majore usque ad minorem. Et pervenit verbum ad regem Ninive: et surrexit de solio suo, et abjicit vestimentum suum a se, et indutus est sacco, et sedit in cinere. Et clamavit, et dixit in Ninive ex ore regis et principum ejus, dicens: Homines, et jumenta, et boves, et pecora non gustent quidquam: nec pascantur, et aquam non bibant. Et operiantur sacco homines, et jumenta, et clament ad Dominum in fortitudine, et convertatur vir a via sua mala, et ab iniquita-

te, quæ est in manibus eorum. Quis scit si convertatur, et ignoscatur Deus: et revertatur a furore iræ suæ, et non peribimus? Et vidit Deus opera eorum, quia conversi sunt de via sua mala: et miseratus est populo suo Dominus Deus noster.
Graduale. Ps. 53. Deus exaudi orationem meam: auribus percipe verba oris mei. **V.** Deus in nomine tuo salvum me fac: et in virtute tua libera me.

TRACTUS. *Domine non secundum, p. 60.*

Seq. sancti Evangelii secundum Joannem. 7.

In illo tempore: Miserrunt principes et Pharisei ministros ut apprehenderent Jesum. Dixit ergo eis Jesus: Adhuc modicum tempus vobiscum sum: et vado ad eum, qui me misit. Queretis me, et non invenietis: et ubi ego sum, vos non potestis venire. Dixerunt ergo Judei ad semetipsos: Quo hic iturus est, quia non inveniemus eum? Numquid in dispersionem gentium iturus est, et docturus gentes? Quis est hic sermo, quem dicit: Queretis me, et ubi sum ego, vos non potestis venire? In novis-

simo autem die magno festivitatis stabat Jesus, et clamabat, dicens: Si quis sitit, veniat ad me, et bibat. Qui credit in me, sicut dicit Scriptura, flumina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Hoc autem dixit de Spiritu, quem accepturi erant credentes in eum.
Offertorium. Ps. 6. Dñe convertere, et eripe animam meam: salvum me fac propter misericordiam tuam.

Secreta. Concède nobis Domine Deus noster: ut hæc hostia salutaris, et nostrorum fiat purgatio delictorum, et tuæ propitiatio majestatis. Per Dominum.

Altera Secreta, vel *Protège nos, vel Oblatus, p. 149.*

Communio. Ps. 23. Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Postcommunio. Sacramenti tui quæsumus Domine participatio salutaris, et purificationem nobis tribuat, et medellam. Per Dominum.

Altera Postcommunio, vel *Quæsumus Domine, vel Hæc nos, p. 149.*

Super populum. *Oremus. Humiliter capita vestra Deo.*

Oratio. Da quæsumus Domine populo tuo salutem mentis et corporis: ut bonis operibus inhaerendo, tua semper mereamur protectione defendi. Per Dominum.

FERIA III. STATIO AD S. CYRIACUM.

Introitus. Ps. 26.

Ixpsecta Dominum, viriliter age: et confortetur cor tuum, et sustine Dominum. *Ps. ibid.* Dñus illuminatio mea, et salus mea: quem timebo? — Exspecta Dominum.

Oratio. Nostra tibi Domine quæsumus sint accepta jejunia: quæ nos et expiando, gratia tua dignos efficiant: et ad remedia perducant æterna. Per Dominum nostrum.

Altera Oratio, vel *Ecclesiæ, vel Deus omnium fidei, p. 149.*

Lect. Danielis Proph. 14.

In diebus illis: Congregati sunt Babylonii ad regem, et dixerunt ei: Trade nobis Daniëlem, qui Bel destruxit, et draconem interfecit: alioquin interficiemus te, et domum tuam. Vidit ergo rex quod irriterent in eum vehementer: et necessitate compulsus tradidit eis Daniëlem. Qui miserunt eum in lacum leonum, et erat ibi diebus

sex. Porro in lacu erant leones septem, et dabantur eis duo corpora quotidie, et duæ oves : et tunc non data sunt eis, ut devorarent Daniëlem. Erat autem Habacuc propheta in Judæa, et ipse cõxerat pulmentum, et intriverat panes in alvéolo : et ibat in campum ut ferret messõribus. Dixitque Angelus Dõmini ad Habacuc : Fer prandium, quod habes, in Babylõnem Daniëli, qui est in lacu leõnum. Et dixit Habacuc : Dõmine, Babylõnem non vidi, et lacum nescio. Et apprehendit eum Angelus Dõmini in vertice ejus, et portavit eum capillo capitis sui, posuitque eum in Babylõne supra lacum in impetu spiritus sui. Et clamavit Habacuc, dicens : Daniël serve Dei, tolle prandium, quod misit tibi Deus. Et ait Daniël : Recordatus es mei Deus, et non dereliquisti diligentes te. Surgensque Daniël comedit. Porro Angelus Dõmini restituit Habacuc festim in loco suo. Venit ergo rex die septimo, ut lugeret Daniëlem : et venit ad lacum, et introspexit, et ecce Daniël sedens in medio leõnum. Et ex-

clamavit voce magna rex, dicens : Magnus es Dõmine Deus Daniëlis. Et extraxit eum de lacu leõnum. Porro illos, qui perditõnis ejus causa fuerant, intromisit in lacum, et devorati sunt in momento cora eo. Tunc rex ait : Paveant omnes habitantes in univërsa terra Deum Daniëlis : quia ipse est Salvator, faciens signa et mirabilia in terra, qui liberavit Daniëlem de lacu leõnum.

Graduale. Ps. 42. Discerne causam meam Dñe : ab homine iniquo, et doloso eripe me. **V.** Emitte lucem tuam, et veritatem tuam : ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum.

Seq. sancti Evangelii secundum Joannem. 7.

In illo tempore : Ambulabat Jesus in Galilæam, non enim volébat in Judæam ambulare : quia quærébant eum Judæi interficere. Erat autem in próximo dies festus Judæõrum, Scenopégia. Dixérunt autem ad eum fratres ejus : Transi hinc, et vade in Judæam, ut et discipuli tui videant opera tua, quæ facis. Nemo quippe in occulto quid facit, et querit ipse in palâ esse :

si hæc facis, manifesta teipsum mundo. Neque enim fratres ejus credebant in eum. Dicit ergo eis Jesus : Tempus meum nondum advénit : tempus autem vestrum semper est paratum. Non potest mundus odisse vos : me autem odit : quia ego testimõnium perhibeo de illo, quod opera ejus mala sunt. Vos ascendite ad diem festum hunc, ego autem non ascendo ad diem festum istum : quia meum tempus nondum implétum est. Hæc cum dixisset, ipse mansit in Galilæa. Ut autem ascenderunt fratres ejus, tunc et ipse ascendit ad diem festum non manifeste, sed quasi in occulto. Judæi ergo quærébant eum in die festo, et dicebant : Ubi est ille? Et murmur multum erat in turba de eo. Quidam enim dicebant : Quia bonus est. Alii autem dicebant : Non, sed seducit turbas. Nemo tamen palam loquebatur de illo, propter metum Judæõrum.

Offertorium. Ps. 9. Sprent in te omnes, qui no-

verunt nomen tuum Dõmine : quoniam non derelinquis quærèntes te : psallite Dõmino, cui habitat in Sion : quoniam non est oblitus orationes pauperum.

Secreta. Hóstias tibi Dõmine deférimus immolandas, quæ temporalem consolatiõnem significant : ut promissa non desperemus æterna. Per Dõminum nostrum.

Altera Secreta vel Prælego, vel Oblatus, p. 149.

Communio. Ps. 24. Redime me, Deus Israel, ex omnibus angustijs meis. **Postcommunio.** Da quæsumus omnipotens Deus : ut quæ divina sunt, jûgiter exsequentes, donis mereamur cælestibus propinquare. Per Dõminum nostrum.

Altera Postcommunio vel Quæsumus Dõmine, vel Hæc nos, p. 149.

Super populum. Orémus. Humilitate capua vestra Deo.

Oratio. Da nobis, quæsumus Dñe, perseverantem in tua voluntate famulãtũ : ut in diebus nostris, et merito et numero, pópulus tibi serviens augeatur. Per Dõminum nostrum.

Introitus.

Liberátor meus de gentibus iracundis : ab insurgentibus in me exaltábis me : a viro iniquo eripies me **Dñe. Ps. ibid.** Diligam te **Dñe** virtus mea : **Dñus** firmamentum meum, et refúgium meum, et liberátor meus. — Liberátor.

Oratio. Sanctificáto hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miserátor illústra : et quibus devotiónis præstas afféctum, præbe supplicántibus pium benignus auditum. Per Dóminum nostrum.

Altera Oratio vel *Ecclésiæ*, vel *Deus omnium*, p. 149.

Lectio libri **Tebititi. 19.**

In diebus illis : Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere ad omnem cœtum filiórum Israel, et dices ad eos : Ego Dóminus Deus vester. Non faciétis furtum. Non mentiámini, nec decipiet unusquisque próximum suum. Non perjurábis in nómine meo, nec póllues nomen Dei tui. Ego Dóminus. Non faciés calúmniam próximo tuo, nec vi ópprimes eum. Non morábitur opus mercenárii tui apud te usque mane. Non maledices surdo, nec coram

cæco pones offendiculum : sed timébis Dóminum Deum tuum, quia ego sum Dóminus. Non faciés quod iniquum est, nec injúste judicábis. Non consideres persónam páuperis, et nóntes vultum poténtis. Juste júdica próximo tuo. Non eris criminátor, nec susúrto in pópulo. Non stabis contra sánguinem próximi tui. Ego Dóminus. Non óderis fratrem tuum in corde tuo, sed públice árgue eum, ne hábeas super illo peccátum. Non quaeras ultiónem, nec memor eris injúriæ civium tuórum. Diliges amicum tuum sicut teipsum. Ego Dóminus. Leges meas custodite. Ego enim sum Dóminus Deus vester.

Graduale. Ps. 29. Exaltábo te **Dñe**, quóniam suscepisti me : nec delectásti inimicos meos super me. **V.** **Dñe** Deus meus clamávi ad te, et sanásti me : **Dñe**, ab inferis ánimam meam, salvásti me a descendéntibus in lacum.

TRACTUS. Dómine non secundum, p. 60.
Seq. sancti Changelii secundum Joánnem. 10.
In illo tempore : Facti sunt Encænía in Jerosólymis : et hiems

erat. Et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Circumdederunt ergo eum Judæi, et dicebant ei : Quóusque ánimam nostram tollis? si tu es Christus, dic nobis palam. Respondit eis Jesus : Loquor vobis, et non créditis. Opera, quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimoniúm perhibent de me : sed vos non créditis, quia non estis ex óvibus meis.

Oves meæ vocem meam áudiunt : et sequúntur me : et ego vitam ætérnam do eis : et non peribunt in ætérnū, et non rapíet eas quisquam de manu mea. Pater meus quod dedit mihi, majus ómnibus est : et nemo potest rapere de manu Patris mei. Ego, et Pater unum sumus. Sustulerunt ergo lápidés Judæi, ut lapidárent eum. Respondit eis Jesus : Multa bona ópera osténdi vobis ex Patre meo, propter quod eórum opus me lapidáti? Respondérunt ei Judæi : De bono ópere non lapidávimus te, sed de blasphemía : et quia tu homo cum sis, faciés teipsum Deum. Respondit eis Jesus : Nonne scriptum est in lege vestra : Quia ego dixi, dii

estis? Si illos dixit deos, ad quos sermo Dei factus est, et non potest solvi Scriptúra : quem Pater sanctificávit, et misit in mundum, vos dicitis : Quia blasphemás : quia dixi, Filius Dei sum? Si non fácio ópera Patris mei, nolite crédere mihi. Si autem fácio : et si mihi non vultis crédere, opéribus créдите, ut cognoscátis, et crédatís, quia Pater in me est, et ego in Patre.

Offertorium. Ps. 58. Eripe me de inimicis meis, Deus meus : et ab insurgentibus in me libera me Dómine.

Secreta. Annué miséricors Deus : ut hóstias placatiónis et laudis sincéro tibi deferámus obsequio. Per Dóminum nostrum.

Altera Secreta vel *Prælege nos*, vel *Obláti*, p. 149.

Communio. Ps. 25. Lavábo inter innocéntes manus meas, et circuibó altáre tuum Dómine : ut áudiam vocem laudis tuæ, et enarrém univérsum mirabilia tua.

POSTCOMM. Cælestis doni, p. 63.

Altera Postcommunio vel *Quasumus Dómine*, vel *Hæc nos*, 149.

Super populum. Oratio. *Adesto supplicatiónibus*, p. 66.

Introitus. Dan. 3.

Mnia, quæ fecisti nobis Dómine, in vero iudicio fecisti: quia peccávimus tibi, et mandátis tuis non obedi- vimus: sed da glóriam nómini tuo, et fac nobiscum secundum multítudinem misericórdiæ tuæ.

Ps. 118. Beáti immaculáti in via: qui ambulánt in lege Dómini. — Omnia, quæ fecisti.

Oratio. Præsta quæsumus omnipotens Deus: ut dignitas conditionis humanæ per immoderántiam sauciata, medicínalis parcimóniæ stúdio reformétur. Per Dóminum.

Altera Oratio vel Ecclésiæ, vel Deus omnium fídelium, p. 149.

Léct. Danielis Proph. 3.

In diébus illis: Orávit Azarias Dóminum, dicens: Dómine Deus noster: ne, quæsumus, tradas nos in perpétuum propter nomen tuum, et ne dissipes testaméntum tuum: neque áuferas misericórdiam tuam a nobis propter Abraham dilectum tuum, et Isaac seruum tuum, et Israel sanctum tuum: quibus locútus es póllicens quod multiplicáres semen eó-

rum sicut stellas cæli, et sicut arénam, quæ est in littore maris: quia Dómine imminúti sumus plus quam omnes gentes, sumúsque húmiles in uníuersa terra hódie propter peccáta nostra. Et non est in témpore hoc princeps, et dux, et prophéta, neque holocástum, neque sacrificium, neque oblátio, neque incensum, neque locus primitiárum coram te, ut possimus invenire misericórdiam tuam: sed in ánimo contrito, et spiritu humilitátis suscipiámur. Sic ut in holocásto arietum, et taurórum, et sicut in millibus agnórum pinguium: sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut placeat tibi: quóniam non est confusio confidéntibus in te. Et nunc séquitur te in toto corde, et tímemus te, et quærimus faciém tuam. Ne confundas nos: sed fac nobiscum iuxta mansuetúdinem tuam, et secundum multítudinem misericórdiæ tuæ. Et érue nos in mirabilibus tuis, et da glóriam nómini tuo Dómine: et confundántur omnes, qui osténdunt servis tuis mala, confundántur in om-

nipoténtia tua, et robur eórum conterátur: et sciant quia tu es Dóminus Deus solus, et glóriósus super orbem terrárum, Dómine Deus noster.

Graduale. *Ps. 95.* Tollite hóstias, et introite in átria ejus: adoráte Dóminum in aula sancta ejus. *V. Ps. 28.* Revelábit Dóminus condensá: et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Seq. sancti Evangelii secundum Lucam. 7.

In illo témpore: Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingræssus domum Pharisæi discubuit. Et ecce múlier, quæ erat in civitate peccátrix, ut cognóvit quod accubisset in domo Pharisæi, attulit alabastrum unguénti: et stans retro secus pedes ejus, lácrymis cepit rigáre pedes ejus, et capillis cápitis sui tergebát, et osculabátur pedes ejus, et unguénto ungebát. Videns autem Pharisæus, qui vocáverat eum, ait intra se dicens: Hic si esset prophéta, sciret útique, quæ, et qualis est múlier, quæ tangit eum: quia peccátrix est. Et respondens Jesus, dixit ad illum: Simón, hábeo

tibi áliquíd dicere. At ille ait: Magister, dic. Duo debitóres erant cuidam feneratori: unus debébat denários quingéntos, et álius quinquaginta. Non habéntibus illis unde redderet, donávit utrisque. Quis ergo eum plus diligit? Respondens Simón dixit: Æstimo quia is, cui plus donávit. At ille dixit ei: Recte judicásti. Et conversus ad mulierem, dixit Simón: Vides hanc mulierem? Intrávi in domum tuam, aquam pedibus meis non dedisti: hæc autem lácrymis rigávit pedes meos, et capillis suis tersit. Osculum mihi non dedisti: hæc autem ex quo intrávit, non cessávit osculári pedes meos. Oleo caput meum non unxisti: hæc autem unguénto unxit pedes meos. Propter quod dico tibi: Remittúntur ei peccáta multa, quónia diléxit multum. Cui autem minus dimittitur, minus diligit. Dixit autem ad illam: Remittúntur tibi peccáta. Et ceperúnt qui simul accumbébant, dicere intra se: Quis est hic, qui etiam peccáta dimittit? Dixit autem ad mulierem: Fides tua te salvam fecit: vade in pace.

Offertorium. *Ps. 130.* Super flumina Babylonis illic sedimus, et flevimus, dum recordamur tui Sion.

Secreta. Domine Deus noster, qui in his potius creaturis, quas ad fragilitatis nostrae subsidium condidisti, tuo quoque nomine munera iussisti dicanda constitui: tribue quasumus; ut et vitae nobis praesentis auxilium, et aeternitatis efficiant sacramentum. Per Dominum.

Altera Secreta, vel Prælege nos, vel Oblatus, p. 149.

Communio. *Ps. 113.* Memento verbi tui servo tuo Domine, in quo mihi

spem dedisti: hæc me consolata est in humilitate mea.

Postcommunio. Quod ore sumpsimus Domine, pura mente captamus: et de munere temporali, fiat nobis remedium sempiternum. Per Dominum nostrum.

Altera Postcommunio, vel Quasumus Domine, vel Hæc nos, p. 149.

Super populum. Oramus Humilitate capita vestra Deo.

Oratio. Esto, quasumus Domine, propitius plebi tuae: ut quae tibi non placent, respuentes; tuorum potius releantur delectationibus mandatorum. Per Dñm.

FERIA VI. STAT. AD S. STEPH. IN CAELIO MONTE

Intritus. *Ps. 30.*

Iserere mihi Domine, quoniam tribulor: libera me, et

eripe me de manibus inimicorum meorum, et a persecutibus me: Domine non confundar, quoniam invocavi te. *Ps. ibid.* In te Dñe speravi, non confundar in aeternum: in justitia tua libera me.—Miserere.

Oratio. Cordibus nostris quasumus Domine gratiam tuam benignus infunde: ut peccata nostra castigazione volun-

taria cohibentes, tempo rraliter potius maceremus, quam suppliciis deputemur aeternis. Per Dominum.

Altera Oratio, vel Ecclésiæ, vel Deus omnium, p. 149.

Lect. Jeremiae proph. 17

In diebus illis: Dixit Jeremias: Domine, omnes, qui te derelinquent, confundentur: recedentes a te, in terra scribentur: quoniam dereliquerunt venam aquarum viventium Domini. Sana me Domine, et sanabor: salvum me fac, et salvus ero:

quoniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est verbum Domini? Veniat. Et ego non sum turbatus, te pastorem sequens: et diem hominis non desideravi, tu scis. Quod egressum est de labiis meis, rectum in conspectu tuo fuit. Non sis tu mihi formidini, spes mea tu in die afflictionis. Confundantur qui me persequuntur, et non confundar ego: paveant illi, et non paveam ego: induc super eos diem afflictionis, et duplici contritione contere eos, Dñe Deus noster.

Graduale. *Ps. 34.* Pacifice loquebantur mihi inimici mei: et in ira molésti erant mihi. *V. Vidisti Domine, ne sileas: ne discedas a me.*

TRACTUS. Domine non secundatum, p. 60.

Seq. sancti Evangelii secundum Joannem. 11.

In illo tempore: Collegerunt pontifices et Pharisei concilium adversus Jesum, et dicebant: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum: et venient Romani, et tollent nostrum locum, et gentem. Unus autem ex ipsis Caiaphas nomine, cum esset Pontifex anni il-

lius, dixit eis: Vos scitis quidquam, nec cogitatis quia expedit vobis ut unus moriatur homo pro populo, et non tota gens pereat. Hoc autem a semetipso non dixit: sed cum esset pontifex anni illius, prophetavit, quod Jesus moriturus erat pro gente, et non tantum pro gente, sed ut filios Dei, qui erant dispersi, congregaret in unum. Ab illo ergo die cogitaverunt ut interficerent eum. Jesus ergo jam non in palam ambulabat apud Judaeos, sed abiit in regionem juxta desertum, in civitatem quae dicitur Ephrem, et ibi morabatur cum discipulis suis.

Offertorium. *Ps. 118.* Benedictus es Domine, doce me justificationes tuas: et non tradas calumniantibus me superbis: et respondebo exprobrantibus mihi verbum.

Secreta. Praesta nobis misericors Deus: ut digni tuis servare semper altaribus mereamur; et eorum perpetua participatione salvari. Per Dominum.

Altera Secreta, vel Prælege nos, vel Oblatus, p. 149.

Communio. *Psalms. 26.* Ne tradideris me Domine in animas persequen-

tium me : quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.
Postcommunio. Sumpti sacrificii Domine perpetua nos tuitio non

derelinquat : et noxia semper a nobis cuncta depellat. Per Dñum.

Altera Postcommunio, vel *Quasimus Domine*, vel *Hæc nos*, p. 149.
 Super populum. Oratio. *Conclatè quasimus*, p. 106.

Sabbato. STAT. ADS. JOAN. ANTE PORT. LATIN.

Introitus.

Ps. 30.

ISERERE mihi Domine, quoniam tribulor : libera me, et eripe me de manibus inimicorum meorum, et a persecutibus me : Domine non confundar, quoniam invocavi te. *Ps. ibid.* In te Domine speravi, non confundar in æternum : in justitia tua libera me. — Miserere mihi.

Oratio. Proficiat quasumus Dñe plebs tibi dicata piæ devotionis affectu : ut sacris actionibus erudita, quanto majestati tuæ sit gravior, tanto donis potiùs augeatur. Per Dñum.
 Altera Oratio, vel *Ecclesiæ*, vel *Deus omnium*, p. 149.

Lect. Jeremias Proph. 18.

In diebus illis : Dixērunt impij Judæi ad invicem : Venite, et cogitemus contra justum cogitationes : non enim peribit lex a sacerdote, neque consilium a sapiente, nec sermo a

propheta : venite, et percutiamus eum lingua, et non attendamus ad universos sermones ejus. Attende Domine ad me, et audi vocem adversariorum meorum. Numquid redditur pro bono malum, quia fodērunt soveam animæ meæ? Recordare quod steterim in conspectu tuo, ut loquerer pro eis bonum, et averterem indignationem tuam ab eis. Propterea da filios eorum in famem, et deduc eos in manus gladii : fiant uxores eorum absque liberis, et viduæ : et viri earum interficiantur morte : juvenes eorum confodiantur gladio in prælio. Audiatur clamor de domibus eorum : addices enim super eos latronem repente : quia fodērunt soveam ut caperent me, et laqueos absconderunt peditibus meis. Tu autem Domine scis omne consilium eorum adversum me in mortem : ne propitius

iniquitati eorum, et peccatum eorum a facie tua non deleatur : fiant corruentes in conspectu tuo, in tempore furoris tui abutere eis, Domine Deus noster.

Graduale. *Ps. 34.* Pacifico loquebantur mihi inimici mei : et in ira molesti erant mihi. *V.* Vidisti Domine, ne sileas : ne discedas a me.

Seq. sancti Evangelii secundum Joannem. 12.

In illo tempore : Cogitaverunt principes sacerdotum ut et Lazarum interficerent : quia multi propter illum abibant ex Judæis et credebant in Jesum. In crastinum autem turba multa, quæ venerat ad diem festum, cum audissent quia venit Jesus Jerosolymam : acciperunt ramos palmaram, et processerunt obviam ei, et benedictus, qui venit in nomine Domini, Rex Israel. Et invenit Jesus asellum, et sedit super eum, sicut scriptum est : Noli timere filia Sion : ecce rex tuus venit sedens super pullum asinæ. Hæc non cognoverunt discipuli ejus primum : sed quando glorificatus est Jesus, tunc recordati sunt quia hæc erant scripta de eo : et

hæc fecerunt ei. Testimonium ergo perhibebat turba, quæ erat cum eo quando Lazarum vocavit de monumento, et suscitavit eum a mortuis. Propterea et obviam venit ei turba : quia audierunt eum fecisse hoc signum. Pharisei ergo dixerunt ad semetipsos : Videtis quia nihil proficimus? ecce mundus totus post eum abiit. Erant autem quidam gentiles ex his, qui ascenderant ut adorarent in die festo. Hi ergo accesserunt ad Philippum, qui erat a Bethsaida Galilææ, et rogabant eum, dicentes : Domine, volumus Jesum videre. Venit Philippus, et dicit Andrææ : Andræas rursus, et Philippus dixerunt Jesu. Jesus autem respondit eis, dicens : Venit hora, ut clarificetur Filius hominis. Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit : ipsum solum manet : si autem mortuum fuerit, multum fructum afferit. Qui amat animam suam, perdet eam : et qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. Si quis mihi ministrat, me sequatur : et ubi sum ego, illic et mi-

nister meus erit. Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus. Nunc anima mea turbata est. Et quid dicam? Pater, salvifica me ex hac hora. Sed propterea veni in horam hanc. Pater, clarifica nomen tuum. Venit ergo vox de caelo: Et clarificavi, et iterum clarificabo. Turba ergo, quae stabat, et audierat, dicebat tonitruum esse factum. Alii dicebant: Angelus ei locutus est. Respondit Jesus, et dixit: Non propter me haec vox venit, sed propter vos. ¶ Nunc iudicium est mundi: nunc princeps huius mundi ejicitur foras. Et ego si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum. (Hoc autem dicebat, significans qua morte esset moriturus.) Respondit ei turba: Nos audivimus ex lege, quia Christus manet in aeternum: et quomodo tu dicis, Opórtet exaltari Filium hominis? Quis est iste Filius hominis? Dixit ergo eis Jesus: Adhuc módicum lumen in vobis est. Ambulate dum lucem habetis, ut non vos tenebrae comprehendant: et qui ambulat in tenebris, nescit quo vadat. Dum lucem habetis,

credite in lucem, ut filii lucis sitis. * Haec locutus est Jesus: et abiit, et abscondit se ab eis.

Offertorium. Ps. 118. Benedictus es Dñe, doce me justificationes tuas: et non tradas calumniatibus me superbis: et respondebo exprobrantibus mihi verbum.

Secreta. A cunctis nos quaesumus Dómine reatibus et periculis propitiatis absolve: quos tanti mysterii tribus esse consórtes. Per Dóminum nostrum.

Altera Secreta, vel Prálege nos, vel Oblátis, p. 149.

Communio. Ps. 26. Ne tradideris me Dómine in animas persequentium me: quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Postcommunio. Divini muneris largitate satiatí, quaesumus Dómine Deus noster: ut huius semper participatione vivámus. Per Dóminum nostrum.

Altera Postcommunio, vel Quaesumus Dómine, vel Hac nos, p. 149.

Super populum. Orémus. Humilitate cápita vestra Deo.

Oratio. Tueatur quaesumus Dómine dextera tua populum deprecantem, et purificatum dignanter erúdiat: ut con-

solatione praesenti, ad Per Dóminum nostrum futúra bona proficiat. Jesum Christum.

Tempore Passionis.

Oratio altera, vel contra persecutores Ecclesiae.

Quæsumus Dómine preces placatús admítte: ut destrúctis adversitatibus, et erroribus univérsis, secúra tibi sérviat libertate. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Vel pro Papa.

Deus ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N., quem pastórem Ecclesiae tuae praesesse voluisti, propitiús respice: da ei quaesumus verbo et exémplo, quibus praestet, proficere: ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempiternam. Per Dóminum.

Item Secreta altera, vel contra persecutores Ecclesiae.

Protege nos Dómine tuis mysteriis servientes: ut divinis rebus inhaeréntes, et có-

pore tibi famulémur, et mente. Per Dóminum.

Vel pro Papa.

Oblátis quaesumus Dómine placare munéribus: et fámulum tuum N. quem pastórem Ecclesiae tuae praesesse voluisti assidua protectione guberná. Per Dñm.

Item Postcomm. altera, vel contra persecutores Ecclesiae.

Quaesumus Dómine Deus noster: ut quos divina tribus participatione gaudere, humanis non sinas subiacere periculis. Per Dñm.

Vel pro Papa.

Haec nos, quaesumus Dómine, divini sacraménti percéptio prótegit: et fámulum tuum N. quem pastórem Ecclesiae tuae praesesse voluisti, una cum commisso sibi grege salvem semper et múniat. Per Dóminum nostrum.

